

[Ivar Hansen]

heden en ganske fornuftig situation i folketinget, for det lader måske ane, at vi kan komme ind i en rimelig forhandling her i folketinget på bredt grundlag om en række af de energipolitiske lovforslag, der ligger, fremsat også af oppositionen.

Emmert Andersen (CD):

Vi må være mere nøgterne, når dette projekt skal vurderes. D.O.N.G.s redegørelse til ministeren indeholder langt flere advarsler end blot dette, at markedet for naturgassen er skrumpet. Det er tydeligt, at dette katalog over vanskeligheder skal tages alvorligt. Det er derfor ikke nok, at ministeren forsøger at bagatellisere vanskelighederne. Det er klart, at ministeren søger at glatte ud, for det er snart mange år siden, socialdemokratiet under indtryk af forsyningskrisen lovede det danske samfund forsyningsikkerhed, og så skal vi selvfølgelig have den, selv om det for menigmand ikke er nemt at se, hvori sikkerheden består.

Ministeren har i første omgang valgt den strategi ikke at indrømme disse vanskeligheder, men i stedet fortælle os, at oppositionen vil hindre gassens udbredelse, og at hvis man vil binde projektet til det lokale demokrati, vil det gå dårligt med projektet. Det kunne være en god politisk strategi, men den bygger på en dobbelt illusion, som selv ministeren i længden ikke kan overse. For det første, at det oprindelige projekt er økonomisk forsvarligt, hvad D.O.N.G. klart har gjort rede for at det ikke er. For det andet, at der skulle ligge en højere forrentning i at anvende gassen yderligere, hvad der ikke gør, fordi de dyre storforbrugere af olie, som skal hjælpes med gassen, er en hendørende race af danskere. Disse er nemlig for længst inde i en omstillingsfase til billigere energi.

Ministeren kommer derfor til før eller siden at finde en platform at vende på, så han kan finde en politisk forsvarlig argumentation for at sælge en meget væsentlig del af gassen til udlandet. Men det behøver vi ikke at vente på. Dette høje ting kan fritage ministeren for at foretage en politisk kovending ved på ansvarlig vis her og nu at pålægge ham at løse problemerne, ikke ved at forøge den økonomiske fadæse, men derimod ved at skabe baggrund i gasprojektet, dvs. ved at sælge gassen til udlandet.

Lone Dybkjær (RV):

For nu at starte med noget, hvor jeg giver ministeren ret, vil jeg sige, at jeg er enig med ham i, at det alvorligste og virkelig bæredygtige argument i naturgasprojektet er forsyningsikkerheden.

Det er også grunden til, at vi har ment, man burde overveje at få en række decentrale kraftvarmeværker, som alt andet lige giver en betydelig større forsyningsikkerhed end direkte at føre naturgassen ind til den enkelte forbruger.

Det er muligt, at der på det D.O.N.G.-besøg, som jeg desværre ikke havde lejlighed til at deltage i, er givet nogle oplysninger om den samfundsøkonomiske forrentning af projektet. I så fald vil jeg anmode om, at de skriftligt bliver fremsendt til udvalget. Det synes jeg i øvrigt havde været rimeligt under alle omstændigheder, dersom der var så vigtige oplysninger, der kom frem under det besøg – så vigtige, at de er afgørende for det forslag, vi arbejder med.

Jeg vil sige om den rapport fra D.O.N.G., at den indeholder jo andet end den opfordring til bare at udvide naturgasnettet. Det er én af opfordringerne, men det er kun den ene. Vi ved udmærket godt, at der er store strukturelle vanskeligheder i det projekt, der er lavet. Der har været gode grunde til, at man har bygget det op på denne facon, men det har sandelig også skabt nogle vanskeligheder for D.O.N.G., for de regionale selskaber og for kommunernes medbestemmelse.

Ministeren har gang på gang sagt, at naturgassen vil følge gasolieprisen med et nedslag på 7 pct., eller hvor meget det nu kan blive. Ministeren ved udmærket godt, at prisen ikke er fastlagt. Ministeren ved udmærket godt, at arbejdet med at fastlægge denne pris ikke er færdigt, og ministeren ved også godt, at der er problemer med at få tingene til at hænge sammen. Det er muligt, at man kan få dem til at hænge sammen. Vi finder bare, at det havde været betydelig rigtigere for ikke at give usikkerhed for forbrugerne allerede nu at sige, at det bliver den gasoliepris – og så fastlægge det ved lov. Så må man prøve på at få D.O.N.G.s økonomi og andre økonomier til at hænge sammen bagefter. Det er det eneste retfærdige over for forbrugerne. Med den lovgivning, vi har lavet